

Ze is me niet vergeten

'Meiti, leeft jouw moeder nog?' vraagt een 89 jarige vriendin. Vreemd dat ze daarover begint, ik zat net te denken, haar gezicht bestuderende, hoe mijn moeder er nu uit gezien zou hebben. Zou mijn moeder ook net zo stoer zijn als zij?

Ik schrik op uit mijn gedachten, schud mijn hoofd en antwoord helaas van niet. 'Want er staat een vrouw achter je die zegt dat ze heel trots op je is, trots dat jij zo flink bent' zegt ze. 'Ze lacht naar je en zegt dat ze altijd bij jou en je zoon is, ze is ook heel trots op hem'.

Op dat moment staat de hele turbulente wereld even stil. Mijn ogen vullen zich met tranen en voor heel even is alles goed. Dit had ik nodig, een teken van leven, een teken dat ze bij me is. 'Ik ben met de helm op geboren, ik kan de doden niet oproepen maar soms laten ze zich aan mij zien' lacht ze.

Na al die jaren worden de momenten waarop ik aan haar denk steeds minder. Het leven is doorgedaan, ik ben zelf volwassen geworden en mijn zoon staat niet ver van de leeftijd waarop ik haar verloren ben. Wel verschijnt ze elke nacht in de dromen van mijn vader, terwijl ze zich aan mij nooit heeft laten zien. Ze verdween naar de achtergrond en ik drukte haar weg omdat ze mij -in mijn belevenis-vergeten was.

Ik herinner me dat ik begin dit jaar voor het eerst over haar gedroomd had. Ze klopte op het raam aan de achterzijde van mijn huis en vroeg weifelend of ze naar binnen mocht. Ze stond daar in haar zwarte jurk, haren gekruld en opgestoken en een zwarte choker om haar nek. Vervuld van blijdschap zei ik 'Natuurlijk mag je binnen komen, dat weet je toch'? Mijn hart spatte bijna uit elkaar van de vreugde van het weerzien, wat had ik haar gemist...

De volgende ochtend ging ik langs bij mijn vader en één van de eerste dingen die hij zei was: 'Jess, ik heb vannacht voor het eerst niet over je moeder gedroomd'.

Verbouwereerd antwoordde ik: Dat klopt, ze was bij mij.

Dat ze ergens nog een klein beetje over me waakt en wetende (of hopende) dat ze op de achtergrond nog bij me is, geeft me rust. Haar woorden geven mij kracht en doen mij beseffen dat we nooit alleen zijn in onze perikelen. En ook al mis ik haar vrouwelijke, krachtige en aansporende energie, ze stuurt mij deze toe in de vorm van andere, net zo krachtige vrouwen die deel zijn geworden van mijn leven.

Mystieke ervaring of een hersenspinsel? Het maakt eigenlijk helemaal niks uit. Het feit blijft dat ik haar liefde weer even heb mogen ervaren, en dat was wat ik nodig had om door te gaan.